

Γιατί στη μνήμη της Οσίας Ειρήνης της Χρυσοβαλάντου ευλογούνται τα μήλα;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κάποια χρονιά, ξημερώνοντας η γιορτή του μεγάλου Βασιλείου και μετά την τέλεση του εσπερινού, η αγία ξαγρυπνούσε προσευχόμενη. Πλησίαζε η ώρα του όρθρου και τότε η Ειρήνη ακούει κάποια φωνή να της λέει: «Υποδέξου το ναυτικό που σου φέρνει τα εσπεριδοειδή και φάε να ευφρανθεί η ψυχή σου». Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας, η αγία λέει στην πορτάρισσα να ανοίξει την πόρτα της μονής και να οδηγήσει τον άνθρωπο που περιμένει εκεί στον ξενώνα, όπου θα πήγαινε και η ίδια να τον συναντήσει.

Πράγματι, η οσία Ηγουμένη του Χρυσοβαλάντου συνάντησε τον άνθρωπο και τον

ακούει να της εξιστορεί την εξής θαυμάσια ιστορία: Ήταν ναυτικός, πλοιοκτήτης ενός караβιού, από την ιερή Πάτμο. Απέπλευσε με το πλοίο του από το βόρειο τμήμα του νησιού για την Πόλη και βρισκόταν λίγα μέτρα από τη στεριά, όταν βλέπει εκείνος και οι ναύτες κάποιον σεβάσμιο γέροντα να τους φωνάζει να σταματήσουν. Αυτό όμως ήταν αδύνατο, καθώς ο ισχυρός άνεμος έσπρωχνε το πλοίο στο ανοιχτό πέλαγος. Τότε ο γέροντας φωνάζει με όλη τη δύναμή του και προστάζει το πλοίο να σταματήσει. Το καράβι ακινητοποιείται και ο ίδιος αρχίζει να βαδίζει πάνω στα ύδατα. Μπροστά στους κατάπληκτους ναύτες, επιβιβάζεται στο πλοίο και δίνει στον καπετάνιο τρία μήλα και του λέει: «Όταν πας στη Βασιλεύουσα, δώσε τα στον Πατριάρχη και πες του πως του τα στέλνει ο Πανάγαθος Θεός με τον δούλο Του Ιωάννη, από τον Παράδεισο». Έπειτα δίνει στο ναύκληρο άλλα τρία μήλα προσθέτοντας: «Αυτά να τα πας της Ειρήνης, της Ηγουμένης του Χρυσοβαλάντου και να της πεις: φάγε από τους καρπούς του Παραδείσου που η αγνή ψυχή σου επεθύμησε». Λέγοντας αυτά, ο γέροντας ευλόγησε το πλήρωμα και το πλοίο ξεκίνησε και πάλι το ταξίδι του, ενώ ο ίδιος εξαφανίστηκε.

Ολοκληρώνοντας τη διήγησή του, ο ναυτικός προσκύνησε την Ειρήνη και της πρόσφερε τα μήλα. Η αγία τα δέχτηκε με δάκρυα ευλάβειας και ευγνωμοσύνης ευχαριστώντας τον άγιο ευαγγελιστή και απόστολο Ιωάννη. Στο κελί της γονάτισε και ευχαρίστησε τον Χριστό για αυτό το δείγμα της εύνοιάς Του προς τη δούλη Του. Τα μήλα ήταν πραγματικά παραδεισένια, τόσο όμορφα σε σχήμα και χρώμα που όμοιά τους δεν υπήρχαν. Η ευωδιά τους πλημμύριζε τη μονή και οι αδελφές απορούσαν για το καινούργιο θαύμα που συντελούνταν στον ευλογημένο χώρο.

Η αγία Ειρήνη, με την έμφυτη ευφυΐα της και τη χάρη του αγίου Πνεύματος, εννόησε ότι το θείο αυτό δώρο ήταν ουράνια πρόσκληση. Όταν έφτασε η αγία και μεγάλη Τεσσαρακοστή, έκοψε το ένα μήλο σε λεπτά κομματάκια και έτρωγε ένα κομμάτι κάθε μέρα, απέχοντας από οποιαδήποτε άλλη τροφή, ακόμη και από το νερό. Τη Μεγάλη Πέμπτη, ύστερα από τη θεία λειτουργία και αφού όλες οι μοναχές κοινώνησαν των Αχράντων Μυστηρίων, η Ειρήνη έκοψε και το δεύτερο μήλο και έδωσε σε κάθε αδελφή από ένα κομμάτι. Τότε τους αποκάλυψε και την ιστορία του θείου δώρου και όλες μαζί δοξολογούσαν τον Ύψιστο για τα αναρίθμητα χαρίσματα προς την Ηγουμένη τους. Το τρίτο μήλο η Ειρήνη το φύλαξε για τις τελευταίες μέρες της επίγειας ζωής της.

Τη Μεγάλη Παρασκευή, οι αδελφές έψαλαν τα άγια και σωτήρια Πάθη και η Ειρήνη, μόνη της μέσα στο ιερό βήμα, γονατισμένη, είχε παραδοθεί σε προσευχή. Τότε είδε θαυμάσιο όραμα: άνοιξε ο θόλος του ναού και πλήθος αγγέλων εμφανίστηκαν, οι οποίοι έψαλλαν δοξαστικούς ύμνους και θυμιάτιζαν την αγία Τράπεζα.

Εμφανίστηκε και ο ίδιος ο Χριστός, θριαμβευτής με το σταυρό στον ώμο. Οι άγγελοι γονάτισαν να Τον χαιρετήσουν, ενώ η λάμψη Του θάμπωσε την Ειρήνη, η οποία αντικρίζοντας Τον ένιωσε το σκίρτημα του θείου έρωτα και χαμήλωσε το βλέμμα της. Όταν δειλά ύψωσε τα μάτια της και πάλι, το όραμα είχε χαθεί. Δίπλα της βρισκόταν μόνο ο άγγελος-οδηγός της, που τόσες φορές την είχε διακονήσει: «Γίνου έτοιμή» της είπε απλά και εκείνη κατάλαβε ότι πλησίαζε η ώρα να διακονεί τους ανθρώπους από τα ουράνια.

Το σύντομο διάστημα από το ουράνιο αυτό μήνυμα μέχρι και την οσιακή της κοίμηση, η αγία προετοίμαζε την ακολουθία της για το μεγάλο γεγονός. Στον ιερό ναό των Αρχαγγέλων τις δίδασκε για το μυστήριο του θανάτου, τη μελλοντική κρίση και την αιωνιότητα. Η διδασκαλία της ανέβαζε το πνεύμα των μοναζουσών σε ουράνιες σφαίρες. Ο θάνατος είναι δύσκολο για κάθε ανθρώπινο πλάσμα και όσο πλησίαζε η ώρα, τόσο η ψυχή της αγίας ένιωθε την επιθανάτια αγωνία, από την οποία δεν ξέφυγε ούτε ο ενανθρωπίσας Κύριος.

Με το φωτισμό του αγίου Πνεύματος τακτοποίησε τις υποθέσεις του μοναστηριού και υπέδειξε την άξια διάδοχό της. Μια εβδομάδα πριν τη μεγάλη ημέρα, νήστεψε τρώγοντας μόνο από το παραδεισένιο μήλο και καθημερινά κοινωνούσε των Αχράντων Μυστηρίων. Ξημέρωσε τέλος η Κυριακή, όπου για τελευταία φορά η Ειρήνη παρακολούθησε τη θεία λειτουργία, απάγγειλε το σύμβολο της πίστης μας, κοινωνήσε, αγκάλιασε τις αδελφές και τους ζήτησε συγγνώμη και τέλος γονάτισε μπροστά στην Ωραία Πύλη, ύψωσε τα χέρια της και προσευχήθηκε για τελευταία φορά με αυτά τα λόγια: «Δέσποτα, Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού του Ζώντος. Συ ο Ποιμήν ο Καλός που με το Πανάγιο και Πολύτιμο Αίμα Σου μας ελύτρωσες από τα δεσμά της αμαρτίας, άκουσε την τελευταία δέηση της ταπεινής Σου δούλης. Στην κραταιά Σου χείρα παραδίδω σήμερα το μικρό τούτο ποίμνιο. Σκέπασέ το με τη θεία σκέπη Σου και διαφύλαξέ το από τις επιθέσεις του αοράτου εχθρού. Διότι Συ είσαι ο αγιασμός μας και η απολύτρωσις και Σε θα δοξάζουμε αιωνίως. Αμήν»

Στην ορθόδοξη αγιογραφία, η αγία απεικονίζεται με το ένδυμα της ηγουμένης, να κρατάει στο δεξί χέρι της τα τρία θεόσταλτα μήλα. Ο άγγελος, ο οποίος την βοηθούσε στο δύσκολο έργο της σωτηρίας των ψυχών, στέκεται μπροστά της κρατώντας ειλητάριο με τμήμα του χαιρετισμού που της απηύθυνε («Χαίρε δούλη του Υψίστου, Ειρήνη...»). Ειλητάριο κρατεί και η αγία στο αριστερό της χέρι, το οποίο αναγράφει παραινέσεις της οσίας (συνήθως, διαβάζεται η φράση: «Φως μοναχών, άγγελοι· φως κοσμικών, μοναχοί...»). Δίπλα στην αγία, αγιογραφείται το κυπαρίσσι που λύγιζε, όταν εκείνη προσευχόταν με δεμένο το λευκό πανί στην κορυφή του, ενώ στο βάθος φαίνεται η μονή του Χρυσοβαλάντου. Συχνά, σε μια από τις θύρες της μονής, απεικονίζεται η καλόγρια που είδε την αγία να αιωρείται

προσευχόμενη.

Ταις πρεσβείαις της Οσίας Μητρός ημών Ειρήνης της Ηγουμένης της Μονής του Χρυσοβαλάντου, Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

«Πνευματικά Θυσαυρίσματα»

Πηγή: xristianos.gr